

Column

Weg net het slachtofferschap

13 oktober 2009, 0:00 uur | FD.nl

Door: Henk Noort

Met open mond volgde ik alle mediaophef rond de publicatie van De mythe van het glazen plafond van Elsevier-journaliste Marike Stellinga. De kern van haar betoog: dat jarenzeventigfeministen de Nederlandse vrouw als slachtoffer bestempelen, is een gotspe, ze is juist heel tevreden. Dat de econome het opneemt tegen de oppermachtige feministenlobby getuigt van lef. Een vrouw met ballen, daar hou ik van. En ze heeft een punt. Maar zijn mannen de echte slachtoffers, zoals zij suggereert?

Ik heb nooit begrepen wat de vrouw ermee opschiet dat feministen haar voortdurend afschilderen als vleesgeworden lijdend voorwerp en speelbal van haar omgeving. Alle berichten die haar onmacht moeten aantonen, bevorderen haar positie niet. Welke raad van bestuur kiest een slachtoffer in haar gelederen? En de duizenden genderwetenschappers die wereldwijd voortdurend nieuwe obstakels op het carrièrepad van vrouwen vinden, voorzien degenen die er niet voor willen knokken van prachtige, wetenschappelijk gefundeerde excuses.

Stellinga heeft haar huiswerk gedaan. Volgens de Eurobarometer van de Europese Commissie is de Nederlandse vrouw, op de Deense na, het meest tevreden over haar (korte) werkweek. Ook over de taakverdeling met haar partner is zij van alle Europese vrouwen, op de Deense en de Belgische na, het meest tevreden. Wie daaruit opmaakt dat ze slachtoffer is, heeft veel fantasie nodig.

Vrouwen zijn vanaf de jaren zeventig ook beduidend tevredener dan mannen. De recente publicatie van het internationale onderzoek dat dit aantoont van het economenechtpaar Betsey Stevenson en Justin Wolfers van de Universiteit van Pennsylvania deed veel stof opwaaien.

Maar ondanks hun gunstige Ausgangspositie neemt de euforie onder vrouwen al jaren gestaag af. Volgens onderzoeker Jean Marie Wildeboer Schut van het Sociaal Cultureel Planbureau ook in Nederland. Alle grote buitenlandse kranten berichtten erover, met honderden verhitte reacties tot gevolg. Heeft de emancipatie vrouwen ongelukkig gemaakt of heeft het hen slechts bewust gemaakt van hun onvrede?

Vreemd genoeg staat niemand erbij stil dat dit onbehagen bij mannen allang bestond. Doordat de seksen naar elkaar toe groeiden, zijn vrouwen tegenwoordig ongeveer even (on)tevreden als mannen. Wat is daar zo erg aan? Het heeft volgens Stevenson en Wolfers in elk geval geen effect op het aantal zelfmoorden. De zelfmoordratio van vrouwen ten opzichte van mannen is niet gestegen, juist fors gedaald.

Al is het levensgeluk tussen de seksen dan genivelleerd, de Nederlandse vrouw blijkt veel gelukkiger dan de doemverhalen in de media ons doen geloven. En mannen blijken al decennialang veel ongelukkiger dan het feministische dogma dat zij aan het langste eind trekken ons wijsmaakt.

Zijn mannen dan de echte slachtoffers? Nee, want volgens Stevenson en Wolfers is de onvrede bij beide seksen nu gelijk. Dergelijke categorische uitspraken vallen sowieso moeilijk te bewijzen. Wie erin gelooft, vindt altijd nieuwe aanwijzingen. We moesten maar eens ophouden met die contraproductieve polarisatie. In plaats van erover te kissebissen wie aan het kortste eind trekt, kunnen we beter onderzoeken hoe de positie van vrouwen én mannen verbeterd kan worden. Het slachtofferlabel heeft nog nooit tot verheffing geleid. Met vrienden die het jou opplakken, heb je geen vijanden meer nodig.

Psycholoog Henk Noort is publicist en zelfstandig onderzoeker.

[Archief Henk Noort](#)

Copyright (c) 2009 Het Financieele Dagblad

Metadata

Bron	FD.nl, dinsdag 13 oktober 2009, 00:00
Auteur(s)	Henk Noort

REACTIES 0 van 0